

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/29/2016
Identifikačné číslo spisu: 6014201392
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6014201392.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a Mgr. Viliama Pohančenika v právnej veci navrhovateľa: S. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. U. č. XXX, H. nad H., právne zastúpeného JUDr. Ivom Osvaldom, advokátom so sídlom Trhová ul. č. 1, Zvolen, proti odporkyňi : Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29.augusta č. 8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24.09.2015, č. k. 26Sd/309/2014-31, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24.09.2015, č. k. 26Sd/309/2014-31, p o t v r d z u j e .

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Iva Osvalda, náhradu trov konania vo výške 89,50 € do tridsiatich dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Rozsudkom z 24.09.2015, č. k. 26Sd/309/2014-31, krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. a) O. s. p. zrušil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X z 22.09.2014 a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie. Súčasne odporkyňi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 372,624 €.

Rozhodnutím číslo XXX XXX XXXX X z 22.09.2014 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“) odporkyňa podľa § 60, § 65, § 255 a § 274 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č 461/2003“) a podľa § 21 a § 174 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č.100/1988 Zb.“) zamietla žiadosť navrhovateľa z 18.09.2013 o priznanie starobného dôchodku od 18.09.2010.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal preukázané, že navrhovateľ žiadosťou z 18.09.2013 požiadal o priznanie starobného dôchodku od 18.09.2010, ale podaním z 24.04.2014 žiadosť upravil a priznanie starobného dôchodku žiadal od 07.11.2013. Rozhodnutím odporkyne mu do obdobia dôchodkového poistenia nebolo započítané obdobie výkonu základnej vojenskej služby od 01.10.1970 do

26.09.1970 a obdobie výkonu zamestnania požiarnika, resp. hasiča od 01.04.1981 do 01.12.2011, ktoré mu bolo zhodnotené pre nárok na výsluhový dôchodok, priznaný od 02.12.2011 podľa § 38 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z. z.“).

Krajský súd poukázal na to, že kým zákon o sociálnom poistení upravuje nároky poistencov zo všeobecného systému sociálneho poistenia a jeho cieľom je zabezpečiť, aby doby poistenia boli poistencovi pre vznik nároku na dávky podmienené dosiahnutím veku alebo v dôsledku nepriaznivého zdravotného stavu riadne zohľadnené, osobitná právna úprava, napr. zákon č. 328/2002 Z. z. obsahuje len úpravu, ktorá zabezpečuje užší okruh dávok dôchodkového poistenia a ako dobu poistenia zohľadňuje iba dobu výkonu služby. Neobsahuje úpravu starobných dôchodkov, ktoré by zohľadňovali dobu poistenia poistencov v celom rozsahu, teda aj tú, ktorá bola získaná v civilnom zamestnaní, ale obsahuje len úpravu výsluhových dôchodkov, ktoré sú založené len na hodnotení doby služby, bez ohľadu na dobu poistenia získanú mimo výkonu. Z uvedeného, s ohľadom na článok 39 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky možno vyvodiť len taký záver, že poistenci osobitného systému sociálneho zabezpečenia sú vylúčení z pôsobnosti zákona o sociálnom poistení len v takom rozsahu, ktorý zodpovedá dobe ich poistenia v osobitnom systéme. Keďže výsluhový dôchodok, priznaný podľa zákona č. 328/2002 Z. z. nie je z hľadiska jeho pokračujúcej výplaty obmedzený fyzickým vekom poistenca, ale vypláca sa naďalej aj po dosiahnutí dôchodkového veku, má po jeho dosiahnutí plniť funkciu starobného dôchodku z osobitného systému sociálneho zabezpečenia ako dávka, ktorá existuje buď samostatne alebo popri starobnom dôchodku, na ktorý vznikne nárok dovŕšením dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení (poistení), avšak len v takom rozsahu, ktorý zodpovedá dobe dôchodkového poistenia získaného v osobitnom systéme dôchodkového poistenia. V týchto súvislostiach je potrebné ústavne konformným spôsobom (čl. 39 ods. 2 Ústavy SR) vykladať zákonné ustanovenie § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení a pre účely rozhodnutia o nároku navrhovateľa na priznanie starobného dôchodku podľa § 60 ods. 1 a 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení započítať celé obdobie jeho dôchodkového poistenia, získané vo všeobecnom aj osobitnom systéme dôchodkového poistenia, vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by navrhovateľovi patrila vtedy, pokiaľ by všetky doby dôchodkového poistenia získal len vo všeobecnom systéme a od nej odpočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by navrhovateľovi patrila len na základe hodnotenia doby jeho poistenia v osobitnom systéme sociálneho poistenia. Len takto vypočítaná suma starobného dôchodku navrhovateľa, ktorý inak dosiahol fyzický vek 62 rokov podľa § 60 ods. 2 a po spočítaní obdobia dôchodkového poistenia vo všeobecnom aj osobitnom systéme získal viac ako 15 rokov dôchodkového poistenia môže zachovať jeho nárok na primerané hmotné zabezpečenie, t. j. také, ktoré zohľadní celé obdobie jeho dôchodkového poistenia. Možnosť krátenia dôchodkovej dávky je v súlade s čl. 33 Dohovoru č. 128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach, pretože po dovŕšení dôchodkového veku pre vznik nároku na starobný dôchodok zo všeobecného systému dôchodkového poistenia má vyplácaný výsluhový dôchodok charakter dávky v starobe, teda ide o dávku rovnakého druhu, pokrývajúce rovnakú sociálnu udalosť.

Keďže odporkyňa uvedeným spôsobom nepostupovala a obdobie dôchodkového poistenia získané v osobitnom systéme dôchodkového poistenia nezapočítala na účely rozhodnutia o nároku na starobný dôchodok podľa § 60 ods. 1 a 2 zákona č. 461/2003 Z. z., bolo jej rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Z uvedeného dôvodu krajský súd rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Rozsudok krajského súdu napadla odporkyňa včas podaným odvolaním. Namietla nesprávnosť právneho záveru krajského súdu. Poukázala na to, že navrhovateľ nebol policajtom, vojakom z povolania, ale bol hasičom a vykonával zamestnanie hasiča - požiarnika, zaradené do II. pracovnej kategórie, nebol teda zaradený do I. alebo II. kategórie funkcií, pričom žiaden právny predpis neumožňuje prekvalifikovať II. pracovnú kategóriu na II. kategóriu funkcií. Obdobie, ktoré mu bolo zhodnotené pre nárok na výsluhový dôchodok, nie je teda obdobím dôchodkového poistenia podľa § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. a preto ho nemožno duplicitne hodnotiť aj podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení; keďže navrhovateľ nezískal najmenej 15 rokov obdobia dôchodkového poistenia, ku dňu

dovršeniu veku 62 rokov nesplnil zákonné podmienky nároku na starobný dôchodok podľa § 65 zákona č. 461/2003 Z. z. Žiadala, preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutie odporkyne potvrdil.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7So/138/2011. Mal za to, že splnil obe podmienky nároku na starobný dôchodok podľa zákona č. 461/2003 Z. z., lebo dovŕšil vek 62 rokov a získal spolu viac ako 15 rokov dôchodkového poistenia. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny a odporkyni uložil povinnosť nahradiť mu trovy odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci vo výške 89,50 € (66 € + režijný paušál 8,58 €+ DPH 14,92 €).

Podľa § 492 ods. 1 zákona č.162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmala napadnutý rozsudok bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné.

Zamietnutie žiadosti o starobný dôchodok od dovŕšenia všeobecného dôchodkového veku 62 rokov odporkyňa odôvodnila tým, že v zmysle § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. sa doby od 01.10.1970 do 26.09.1972 (základná vojenská služba) a doba služby (pracovného pomeru hasiča) od 01.04.1981 do 01.12.2011, ktoré získal v rozsahu zakladajúcim nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z., nezapočítavajú do obdobia dôchodkového poistenia podľa zákona č. 461/2003 Z. z. a keďže bez tejto doby získal len 13 rokov a 249 dní dôchodkového poistenia, nárok na starobný dôchodok mu od 62 roku veku nevznikol.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu, konštatuje správnosť jeho dôvodov, a na zdôraznenie správnosti tohto rozsudku v súlade s § 219 ods. 2 O. s. p. dopĺňa:

Z námietky odporkyne vyplýva, že podľa jej názoru sa hasič nepovažuje za policajta a vojaka a preto jeho dôchodkové nároky nemožno považovať za obdobné dôchodkovým nárokom policajtov a vojakov. Súčasne namietla, že II. pracovnú kategóriu nemožno považovať za II. kategóriu funkcií.

Odvolací súd súhlasí so záverom odporkyne, že II. pracovná kategória nie je hodnotiteľná ako II. kategória funkcií. Taký záver napokon vyplýva aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/155/2015 z 29.03.2017, v ktorom vyslovil právny názor, že „na účely § 174 zákona č. 100/1988 Zb. nemožno stotožňovať pojem „pracovná kategória" a pojem „kategória funkcií". Na rozdiel od ustanovenia § 14 ods. 4 v spojení s § 21 ods. 1 zákona č. 100/1989 Zb., podľa ktorého sa ako zamestnanie zaradené do I. (II.) pracovnej kategórie za dobu pred 01. januárom 2000 hodnotí aj služba vojakov z povolania zaradená do I. (II.) kategórie funkcií, ustanovenie § 174 zákona č. 100/1988 Zb. opačné hodnotenie, teda hodnotenie doby zamestnania zaradeného do II. pracovnej kategórie ako doby služby vojakov z povolania v II. kategórii funkcií neupravuje a teda také hodnotenie je vylúčené."

Je však potrebné zdôrazniť, že navrhovateľ svoj nárok na starobný dôchodok zo všeobecného systému sociálneho poistenia odvodzuje najmä od splnenia podmienok dovŕšenia veku 62 rokov a získania dôb poistenia v rozsahu najmenej 15 rokov, vrátane dôb zhodnotených pre nárok na výsluhový dôchodok.

Výsluhové zabezpečenia príslušníkov Hasičského a záchranárskeho zboru je upravené zákonom č. 328/2002 Z. z. počnúc od 01.01.2008.

V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z. pod pojmom policajt sa na účely tohto zákona rozumie príslušník aj príslušník Hasičského a záchranného zboru.

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. tento zákon sa nevzťahuje na príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Národného bezpečnostného úradu, Zboru väzenskej a justičnej stráže, Hasičského a záchranného zboru, Horskej záchranej služby, colníkov (ďalej len "policajt"), profesionálnych vojakov ozbrojených síl, vojakov mimoriadnej služby (ďalej len "profesionálny vojak"), ktorých sociálne zabezpečenie je upravené osobitným predpisom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Z uvedených ustanovení vyplýva, že tak na účely zákona č. 328/2002 Z. z. ako aj na účely zákona č. 461/2003 Z. z. sa pod pojmom „policajt“ rozumie aj „príslušník Hasičského a záchranného zboru“. Odvolací súd preto právny názor odporkyne, že v prípade hasiča nemožno doby hodnotené pre nárok na výsluhový dôchodok hodnotiť pre nárok na starobný dôchodok tak, ako u policajtov a vojakov, považoval za nesprávny.

Najvyšší súd sa otázkou hodnotenia dôb zamestnania policajtov a vojakov, a teda aj hasičov, na účely ich hodnotenia ako dôb dôchodkového poistenia pre nárok na starobný dôchodok opakovane zaoberal. V súlade s § 250ja ods. 7 O. s. p. preto poukazuje na rozsudok sp. zn. 7So/138/2011 z 15.08.2012 uviedol:

„Podľa § 1 ods. 1 a ods. 3 zákona o sociálnom poistení tento zákon vymedzuje sociálne poistenie, upravuje rozsah sociálneho poistenia, právne vzťahy pri vykonávaní sociálneho poistenia, organizáciu sociálneho poistenia, financovanie sociálneho poistenia, dozor štátu nad vykonávaním sociálneho poistenia a konanie vo veciach sociálneho poistenia.

Tento zákon sa nevzťahuje na príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Národného bezpečnostného úradu, Zboru väzenskej a justičnej stráže, Železničnej polície, Hasičského a záchranného zboru, Horskej záchranej služby, colníkov (ďalej len "policajt"), profesionálnych vojakov ozbrojených síl, vojakov mimoriadnej služby (ďalej len "profesionálny vojak"), ktorých sociálne zabezpečenie je upravené osobitným predpisom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. b) zákona o sociálnom poistení sociálne poistenie podľa tohto zákona je dôchodkové poistenie, a to

1. starobné poistenie ako poistenie na zabezpečenie príjmu v starobe a pre prípad úmrtia,
2. invalidné poistenie ako poistenie pre prípad poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v dôsledku dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu poistenca a pre prípad úmrtia.

Podľa § 6 ods. 1 až 3 zákona o sociálnom poistení poistenec podľa tohto zákona je fyzická osoba, ktorá je nemocensky poistená, dôchodkovo poistená alebo poistená v nezamestnanosti podľa tohto zákona.

Poistenec podľa tohto zákona je na účely dôchodkového poistenia aj fyzická osoba, ktorá získala obdobie dôchodkového poistenia podľa § 60 ods. 2, 4 a 5.

Poistencom patria práva pri výkone sociálneho poistenia rovnako v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania v sociálnom zabezpečení ustanovenou osobitným zákonom.

Podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt a profesionálny vojak nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 65 ods. 1 a ods. 2 zákona o sociálnom poistení poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 10 rokov a dovŕšil dôchodkový vek. Dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 255 ods. 1 a ods. 5 zákona o sociálnom poistení za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj zamestnanie a náhradná doba získané pred 1. januárom 2004 podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, ak tento zákon neustanovuje inak.

Za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa priznávajú do 31. decembra 2023.

Z právnych úprav, týkajúcich sa sociálneho poistenia alebo zabezpečenia rôznych skupín poistencov jednoznačne vyplýva, že všeobecný systém sociálneho poistenia a osobitný systém sociálneho poistenia (zabezpečenia príslušníkov ozbrojených zborov) sú založené na základe hodnotenia dôb poistenia (zamestnania) pre dávky dôchodkového poistenia.

Kým zákon o sociálnom poistení upravuje nároky poistencov zo všeobecného systému sociálneho poistenia a jeho cieľom je zabezpečiť, aby doby poistenia boli poistencovi pre vznik nároku na dávky podmienené dosiahnutím veku alebo v dôsledku jeho nepriaznivého zdravotného stavu boli riadne zohľadnené, osobitné právne úpravy, používané v osobitnom systéme sociálneho poistenia obsahujú len úpravu, ktorá zabezpečuje užší okruh dávok dôchodkového poistenia a zohľadňuje ako dobu poistenia iba dobu výkonu služby (prípadne náhradnú dobu výkonu služby). Osobitný systém poistenia príslušníkov ozbrojených zborov neobsahuje úpravu starobných dôchodkov, sirotských a vdovských dôchodkov, ktoré by zohľadňovali dobu ich poistenia v celom rozsahu, a to aj v civilnom zamestnaní, ale obsahuje len úpravu výsluhových dôchodkov, sirotských výsluhových dôchodkov, vdovských výsluhových dôchodkov a invalidných výsluhových dôchodkov, ktoré sú založené len na hodnotení doby služby poistenca a vôbec nehodnotí dobu poistenia, ktorú poistenci získali vo všeobecnom systéme. V dôsledku tejto skutočnosti potom vychádza záver, že poistenci osobitného systému sociálneho zabezpečenia sú vylúčení z pôsobnosti zákona o sociálnom poistení len v rozsahu, zodpovedajúcom dobe poistenia v osobitnom systéme (s výnimkou prípadov podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, ktorým sa pre nárok na tieto dávky hodnotí aj so započítaním doby služby v ozbrojených silách v celom rozsahu), ale nie v časti, upravujúcej nárok na starobný, predčasný starobný, invalidný, sirotský, vdovský alebo vdovecký dôchodok.

V dôsledku súbežného uplatňovania týchto systémov tak nesprávnym a výlučne gramatickým výkladom zákona dochádza k diskriminácii poistencov osobitného systému, lebo odporkyňa im niektoré doby poistenia nehodnotí vôbec, alebo im ich hodnotenie odsúva a aj mení podmienky alebo odníma výhody, poskytované poistencom v osobitnom systéme sociálneho poistenia.

Takýto postup, pri ktorom sa nehodnotia príslušníkom ozbrojených zborov v čase vzniku nároku na výsluhovú dávku všetky doby poistenia, však právna úprava, pri ktorej došlo k odčleneniu dôchodkového zabezpečenia príslušníkov ozbrojených zborov do osobitného systému nemala za cieľ. Svedčí o tom aj znenie § 274 zákona o sociálnom poistení, upravujúce zachovanie nárokov, vyplývajúcich zo zaradenia zamestnaní do zvýhodnených pracovných kategórií.

Nová právna úprava, obsiahnutá v zákone o sociálnom poistení tiež nemala za cieľ vylúčiť tieto zvýhodnenia a vyžadovať, aby zvýhodnené zamestnanie znemožnilo pri posudzovaní vzniku nároku na dávku podľa zákona o sociálnom poistení zohľadniť celú dobu poistenia (bez ohľadu na skutočnosť, v ktorom systéme ju poistenec získal) a vyžadovať od zamestnanca nadobudnutie doby poistenia výlučne podľa ustanovení zákona o sociálnom poistení vo všeobecnom systéme tak, akoby poistenec bol poistený výlučne len za podmienok, uvedených v zákone o sociálnom poistení, pričom tieto podmienky

sú stanovené pre iné kategórie zamestnaní a akoby v ostatnom období nebol poistený vôbec.

V záujme vysvetlenia správnej aplikácie zákona o sociálnom poistení aj v danej veci bolo preto potrebné skúmať pôsobnosť zákona o sociálnom poistení na tých poistencov, ktorí boli v určitom období poistení v inom dôchodkovom systéme na Slovensku. Pri posudzovaní tejto skutočnosti treba vziať zreteľ aj na skutočnosť, že nesprávnou aplikáciou zákona o sociálnom poistení dochádza k zhoršovaniu dôchodkového postavenia práve tých poistencov, ktorým v čase vzniku poistného vzťahu a aj počas jeho trvania právna úprava mala zabezpečovať komplexne výhodnejšie postavenie s prihliadnutím na náročné špecifiká ich služby.

Absolútne vylúčenie hodnotenia doby poistenia zo všeobecného systému u tých poistencov, ktorí získali dávky dôchodkového poistenia (zabezpečenia) v inom systéme sociálneho poistenia a nie v systéme všeobecnom, má za následok horšie zaobchádzanie s nimi, ako s poistencami, ktorí sú poistení v zahraničných systémoch sociálneho poistenia a u ktorých samotná poisťovňa vôbec nepochybuje o spôsobe výpočtu ich dôchodkových dávok spôsobom, krátenia ktorý zabezpečuje primerané poistné plnenie za obdobia, v ktorých boli poistení na Slovensku po zohľadnení dôb poistenia v iných systémoch. Postupom odporkyne sa napríklad pri dosiahnutí dôchodkového veku a započítaní dôb poistenia, získaných len vo všeobecnom systéme vymeriava poistencom dôchodok vo výške, akoby celkovo boli poistení len po krátky čas, a tým sa znižuje ich osobný mzdový bod a následne aj výška dôchodku. Nad akúkoľvek pochybnosť je takýto postup pre poistencov, ktorí získali časť poistenia v oboch systémoch nevýhodnejší, ako keby sa im pre vznik nároku hodnotila celá doba poistenia a poskytla sa im len zvyšná časť dôchodku, zodpovedajúca dobe poistenia vo všeobecnom systéme. Správne by preto odporkyňa mala pri rozhodovaní o nárokoch poistencov, ktorým bola priznaná niektorá z dávok výsluhového zabezpečenia poistencov osobitného systému najprv vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila vtedy, ak by všetky doby poistenia získali vo všeobecnom systéme (samozrejme pri zachovaní výhod z preferovaných zamestnaní, teda napr. pri skoršom odchode do dôchodku), následne vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila po zhodnotení doby poistenia v osobitnom systéme a odpočítať ju od teoretickej výšky dôchodku, vypočítanej pri zohľadnení celej doby poistenia a až takto vypočítaná dávka môže zachovať všetky oprávnené nároky uvedených poistencov osobitného systému a nebude poškodzovať odporkyňu.

Možno len pripomenúť, že zákon o sociálnom poistení nestotožňuje definíciu poistenca podľa § 6 zákona o sociálnom poistení s úpravou poistenia a obdobia dôchodkového poistenia podľa § 60 ods. 2 a § 255 zákona o sociálnom poistení.

Z pôsobnosti zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov sú vylúčení príslušníci ozbrojených zborov a ozbrojených síl len za obdobia dôchodkového poistenia, v ktorých vykonávali službu v ozbrojených zboroch a ozbrojených silách, nie však za ostatné obdobia ich dôchodkového poistenia resp. zabezpečenia (ak osobitné ustanovenia zákona neuvádzajú inak). Toto vylúčenie však nemôže mať za následok ich nižšie dôchodkové nároky, ako by vznikli poistencom všeobecného dôchodkového systému po zhodnotení rovnakej doby poistenia len vo všeobecnom systéme.

Ustanovenie § 1 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov preto nebráni vzniku nároku na starobný dôchodok vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia aj príslušníkovi ozbrojeného zboru alebo ozbrojených síl, ktorý už dosiahol dôchodkový vek podľa § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, splnil podmienky nároku na niektorú z výsluhových dávok a získal k tomuto dňu akúkoľvek hodnotiteľnú dobu poistenia vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia (nie dobu poistenia, vyžadovanú u poistenca, ktorý bol poistený výlučne vo všeobecnom systéme).

Za takýchto okolností potom priznanie výsluhového dôchodku podľa zákona č. 328/2002 Z. n. nevylučuje, aby obdobie výkonu služby profesionálneho vojaka (policajta a vojaka prípravnej služby) nebolo považované za obdobie dôchodkového poistenia podľa zákona o sociálnom poistení, ktoré je významné pre zistenie výšky dôchodku. Vylúčenie tohto obdobia sa vzťahuje len na prípady priznania invalidného

výsluhového dôchodku, invalidného dôchodku alebo čiastočne invalidného dôchodku podľa § 40 až 45 a § 101 zákona č. 328/2002 Z.z. takým spôsobom, že za túto dobu poistenia nepatrí zodpovedajúca časť dôchodku poistenca, ktorý bol pred priznaním týchto dávok poistený v osobitných systémoch dôchodkového poistenia."

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je v rozpore so zákonom o sociálnom poistení. Rozsudok krajského súdu preto podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. v spojení s § 219 O. s. p. potvrdil.

V ďalšom konaní je odporkyňa viazaná právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 O. s. p.). Jej úlohou bude znovu rozhodnúť o nároku navrhovateľa na starobný dôchodok od dovŕšenia veku 62 rokov po zohľadnení aj doby zhodnotenej pre nárok na výsluhový dôchodok a určiť jeho výšku v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. Vzhľadom na výkon zamestnania v II. pracovnej kategórii v súlade s § 274 zákona č. 461/2003 Z. z. vykoná aj výpočet v súlade s § 21, § 22, § 14 a § 12 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov. Nové rozhodnutie riadne odôvodní.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 246c ods. 1 O. s. p. v spojení s 224 ods. 1, § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1, § 149 ods. 1 a § 1512 ods. 1 O. s. p. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku vzhľadom na úspech navrhovateľa v tomto konaní. Navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu z 29.01.2016), teda 1x 66,00 € + režijný paušál 8,58 € + DPH 14,92 €, celkovo 89,50 €. Vychýšlenie trov odvolací súd považoval za správne. Priznanú náhradu trov konania je odporkyňa povinná zaplatiť navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu (§ 149 ods. 1 O. s. p.). Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.